

ΓΕΩΡΓΙΑ ΛΕΚΑΤΣΑ

Αθήνα 20/02/2013

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 19

Αρ. Πρωτοκόλλου 15

ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ

3055

Τ.Κ.175 63

25 ΦΕΒ. 2013

ΤΗΛ: 6944 521088

ΠΡΟΣ Αξιότιμο Κύριο, Απόστολο Κακλαμάνη

Θέμα: Στεγαστικό – Σεισμοδάνειο για αγορά ή ανέργεση, σεισμόπληκτων των οποίων η κατοικία κρίθηκε κατεδαφιστέα (κόκκινη) από τον σεισμό που έπληξε την Αθήνα στις 07/09/1999

A) ΥΠΕΧΩΔΕ Στεγαστικό σεισμοδάνειο πληγέντων 15/ ετή άτοκο με επιδότηση επιτοκίου από το Ελληνικό Δημόσιο, ενυπόθηκο με δανείστρια την Εθνική Τράπεζα και εγκεκριμένο ποσό 50.223,53 άτοκο με πρώτη δόση 10/10/2002 και με ημερομηνία τελευταία λήξης δόσης δανείου 10/10/2015

B) ΟΕΚ με κεφάλαια άτοκα στεγαστικό (συμπληρωματικό) σεισμοδάνειο με εγκεκριμένο ποσό 17.608,22 και αριθμό έγκρισης 09/10/2000 το δάνειο εξοφλείται εντός 15 ετών.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Κατάγομαι από την όμορφη Λευκάδα. Είμαι ανύπαντρη μητέρα με ημερομηνία γέννησης 15/03/1955 και έχω μια κόρη την Μαρία Λεκατσά γεννημένη την 16/08/1980 η οποία είναι απόφοιτη ΤΕΙ στον κλάδο της φυσικοθεραπείας. Διαμένω στην ανωτέρω ιδιόκτητη οικία μου με την κόρη μου και λαμβάνω σύνταξη 380 € ανά μήνα ως ανύπαντρη θυγατέρα Έλληνας αξιωματικού του Ελληνικού στρατού από το Ελληνικό Δημόσιο. Από το 1999 έως και σήμερα σοβαροί λόγοι με επέφεραν σε οικονομική αδυναμία και οδηγήθηκα σε ψυχολογικό αδιέξοδο με συνέπεια να μην μπορώ να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις των πιστωτών μου. Μέχρι το 1999 ο βιος μου υπήρξε άνετος και άνευ ιδιαίτερων προβλημάτων. Από την εργασία μου διαβιούσα αξιοπρεπώς και είχα στην ιδιοκτησία μου 3 διαμερίσματα στο Ίλιον Αττικής. Στις 07/09/1999 έγινε ο μεγάλος σεισμός στην Αθήνα, και κατόπιν ελέγχου και τηρήσεως όλων των διαδικασιών τα 3 διαμερίσματα μου χαρακτηρίστηκαν πλήρως ακατάλληλα για διαβίωση και δρομολογήθηκε η κατεδάφισή τους. Βρέθηκα

στον δρόμο μαζί με την κόρη μου σε μια στρατιωτική σκηνή που μας είχε δοθεί ως σεισμόπληκτοι. Οι συνθήκες διαβίωσης ήταν τραγικά δύσκολες και ενώ συνεχιζόντουσαν η μετασεισμοί το ίδιο βράδυ η σκηνή που διαμέναμε πήρε φωτιά και γλιτώσαμε ως εκ θαύματος. Κατά την διάρκεια της προσωπικής μου έρευνας για το πώς τέθηκε η φωτιά, διαπίστωσα με έκπληξη ότι η κόρη μου έκανε χρήση ναρκωτικών ουσιών. Η κόρη μου εξαφανίστηκε, εγώ παραιτήθηκα από την δουλειά μου και έψαχνα στα στέκια των τοξικομανών για να βρω το παιδί μου. Το σοκ ήταν μεγάλο. Επιβαλλόταν να εξασφαλίσω τουλάχιστον μια ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΣΤΕΓΗ. Προκειμένου να στεγαστώ άμεσα, έλαβα μέσω του ΥΠΕΧΩΔΕ στεγαστικό σεισμοδάνειο πληγέντων για 15 ετή, με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου και δανείστρια την Εθνική Τράπεζα με εγκεκριμένο ποσό € 50.223,53 Ευρώ από 27/03/2001, με ημερομηνία λήξης δανείου 10/10/2015 και ένα δάνειο από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας στεγαστικό (συμπληρωματικό) εγκεκριμένο ποσό € 17.608,22 Ευρώ και με αρχικό αριθμό έγκρισης στις 09/10/2000. Και αυτό το δάνειο θα εξοφλείτο σε 15 έτη άτοκα όπως και το πρώτο δάνειο. Μετά από πολλές αποτυχημένες προσπάθειες αποτοξίνωσης από τα ναρκωτικά της κόρης μου με εγκλεισμό στο σπίτι και σε ιδιωτική κλινική, παρακολουθούσα πρόγραμμα γονέων για την απεξάρτηση παλεύοντας για την σωτηρία της κόρης μου. Από το έτος 2000 μέχρι και σήμερα η κόρη μου Μαρία παρακολούθησε 5 φορές πρόγραμμα απεξάρτησης και 5 φορές μπήκε στην φυλακή με τελευταία φορά εγκλεισμού της το έτος 2006. Το έτος 2004 έλαβε μέρος στην «Ολυμπιάδα Αθήνα 2004». Σήμερα παρακολουθεί το πρόγραμμα απεξάρτησης του **OKANA** και είναι στην μονάδα κοινωνικής επανένταξης. Τα ανωτέρω δυστυχώς είχαν μια επίπτωση σοβαρή στην υγεία μου σε συνδυασμό με τα παρακάτω γεγονότα.

Το έτος **2005** ένα μέρος των οφειλών μου μεταβιβάστηκε από την Εθνική Τράπεζα στην Δ.Ο.Υ. Παλαιού Φαλήρου.

Το έτος **2007** έγινε κατάσχεση από την Δ.Ο.Υ. Παλαιού Φαλήρου στην ανωτέρω ιδιόκτητη κατοικία μου.

Το έτος **2008** η συσσώρευση όλων αυτών των προβλημάτων με οδήγησε σε απόπειρα αυτοκτονίας νοσηλευτικά στην ψυχιατρική κλινική «Γαλήνιο Μέλαθρο».

Το έτος **2010** παρότι η κόρη μου παρακολουθούσε το πρόγραμμα από το 2009 το ψυχολογικό αδιέξοδο που είχα φτάσει λόγω των σοβαρών προβλημάτων, με ώθησε να κάνω νέα απόπειρα αυτοκτονίας και να νοσηλευτώ στο « Γενικό Νοσοκομείο Νίκαιας» στην ψυχιατρική κλινική.

Το έτος **2011** η κόρη μου εξακολουθούσε να είναι στο πρόγραμμα απεξάρτησης και παράλληλα εργάστηκε για πρώτη φορά στη ζωή της στο « Γενικό Νοσοκομείο Ασκληπιείου Βούλας » με σύμβαση ενός έτους αναλαμβάνοντας την ευθύνη να εξοφλήσει το χρέος προς την Δ.Ο.Υ.

Σήμερα η κατάσταση έχει ως περιέγραψα ανωτέρω αντιμετωπίζοντας σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης ακόμη και ελλείψεως ημερησίως του φαγητού. Δεν έπαψα ποτέ να ευχαριστώ το Θεό και όσους με βοήθησαν για το ΠΡΙΝ που με οδήγησε στο ΣΗΜΕΡΑ. Όταν όμως η καθημερινότητα έχει βασικές ελλείψεις και η εργασία είναι ανύπαρκτη, αυτό το φαινόμενο εγκυμονεί μεγάλο κίνδυνο για την ασφάλεια της κόρης μου. Άλλωστε η εργασία είναι μέρος της θεραπείας της και έχοντας χαρακτήρα επιβράβευσης αποτελεί εφαλτήριο για μια καλλίτερη ζωή.

Δυστυχώς οι οφειλές μου προς το Δημόσιο με έχουν φέρει σε άμεσο κίνδυνο να απολέσω όλα τα περιουσιακά μου στοιχεία και δεν γνωρίζω αν θα μπορέσω ψυχολογικά πλέον να αντέξω την συνέχιση αυτής της κατάστασης και επιδείνωσή της, με αποτέλεσμα τον κίνδυνο της ίδιας μου της ζωής.

Μέσα από αυτό το ρήμαγμα όλα αυτά τα Πέτρινα Χρόνια ότι μου έχει απομείνει είναι κάποια αγροτεμάχια στην Λευκάδα, αλλά λόγω οικονομικής αδυναμίας δεν έχω προβεί ολικώς σε αποδοχή κληρονομιάς όμως από το έτος 2000 έως και σήμερα τα δηλώνω όλα στο Ε9 στην Δ.Ο.Υ. Παλαιού Φαλήρου.

Αυτά τα αγροτεμάχια δεν μου αποφέρουν κανένα εισόδημα αλλά για εμένα και την ασφάλεια της κόρης μου έχουν συναισθηματική αξία διότι προέρχονται από την οικογένεια μου και προσδιορίζουν τις ρίζες μου. Σύμφωνα με τις συνταγματικές επιταγές, άρθρο 2 του Συντάγματος, αλλά και τις διεθνείς συνθήκες και συμφωνίες που έχει προσυπογράψει η Ελληνική Δημοκρατία ως συμβαλλόμενο μέρος και υπάγονται στην αρμοδιότητα

A) Του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που εδρεύει στο Λουξεμβούργο και υπάγεται στη δικαιοδοσία των οργάνων διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και

B) Του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εδρεύει στο Στρασβούργο και υπάγεται στην αρμοδιότητα του συμβουλίου της Ευρώπης, αναφέρω ενδεικτικά και χαρακτηριστικά την Χάρτα των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών αποτελεί, πρωταρχική υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας να σέβεται και να προστατεύει την αξία του ανθρώπου καθώς και το δικαίωμα του σε

αξιοπρεπή διαβίωση, λαμβάνοντας όλα εκείνα τα μέτρα που θα επιτρέπουν την διατήρηση εκείνων των συνθηκών διαβίωσης του πολίτη που θα του επιτρέψουν να ζει με αξιοπρέπεια.

Οι άνθρωποι μέσα από τη διαδικασία του πόνου μετουσιώνονται και γίνονται καλλίτεροι, δυνατοί και σοφοί. Όμως ο μακροχρόνιος πόνος κακοποιεί την φύση του ανθρώπου. Το φως και Ελπίδα χάνονται, όταν οι κυβερνόντες αυτού του κράτους προκρίνουν έναντι της αξίας της ανθρώπινης υπόστασης, την ικανοποίηση περιουσιακών δικαιωμάτων και απαιτήσεων κατά παράβαση των συνταγματικών επιταγών αλλά και των διεθνών συνθηκών που έχει προσυπογράψει η Ελληνική Δημοκρατία ως συμβαλλόμενο μέρος. Έκτοτε η κρίση αποτελεί άλλοθι για μια κοινωνία απάνθρωπη.

Είλικρινά πως πρέπει να αισθάνομαι που είμαι Ελληνίδα ;

Σύμφωνα με τα ανωτέρω θεωρώ ότι δεν είναι ΗΘΙΚΟ και ΔΙΚΑΙΟ λόγω της ατυχίας μου, να καταστραφώ από τον σεισμό που έπληξε την Αθήνα, από το 1999 έως και σήμερα να παραμένω στο περιθώριο, χωρίς προορισμό και όνειρα για το μέλλον.

Σας Ευχαριστώ εκ των προτέρων

Και ελπίζω στην βοήθεια σας

Με εκτίμηση

Γεωργία Λεκατσά

Οποιοδήποτε δικαιολογητικό έγγραφο μου ζητηθεί είμαι στην διάθεσή σας.